

PRZESŁANIE SYNODU MŁODYCH KOŚCIOŁA PŁOCKIEGO

Kontynuując duchową pielgrzymkę do Krakowa, gdzie w lipcu 2016 roku odbędą się Światowe Dni Młodzieży, my, młodzi chrześcijanie Kościoła Płockiego, zgromadzeni w gościnnej Orlen Arenie na diecezjalnych obchodach Niedzieli Palmowej, odbyliśmy Synod Młodych.

NAJNOWSZE

Nasz Synod był częścią trwającego od kilku lat Synodu Diecezji Płockiej, która w tym roku obchodzi jubileusz 940-lecia. W jej długiej historii odbyły się już 42 synody, ale po raz pierwszy my, młodzi, zostaliśmy zaproszeni, aby na tym forum podzielić się naszymi marzeniami, nadziejami i aspiracjami.

Rozmawialiśmy o naszym doświadczeniu wiary i naszych wspólnotach parafialnych na progu XXI wieku; o liturgii i kulturze; o małżeństwie i rodzinie; o nowej ewangelizacji, wrażliwości na ubogich, stosunku do kultury i mediów, otwartości na dialog z inaczej wierzącymi i niewierzącymi, wreszcie o powołaniach i o rozumieniu życia jako powołania.

Na Synodzie stwierdziliśmy, że największą potrzebą naszego Kościoła lokalnego jest kształtowanie parafii jako „wspólnoty wspólnot”. Udział w pracach Parafialnych Ośrodków Światowych Dni Młodzieży stanowi dla nas wspaniałe, konkretne doświadczenie wiary. Postulujemy zatem, aby w każdej parafii działały analogiczne ośrodki, a także grupy i wspólnoty, takie jak Ruch Światło-Życie, Odnowa w Duchu Świętym, KSM, Wojsko Gedeona, Laboratorium wiary, Szkoła nowej ewangelizacji i inne. Należy proponować młodzieży przygotowującej się do bierzmowania włączanie się do tych wspólnot. W ten sposób przynajmniej częściowo zaradzi się brakom katechezy szkolnej. Temu celowi powinno również służyć tworzenie w szkołach pracowni pytań najważniejszych, na wzór proponowanego przez Benedykta XVI dziedzica pogan.

Sądzymy, że w każdej zdrowej parafii winna istnieć ekipa ewangelizacyjna, złożona z osób, które będą formować młodych do dawania świadectwa Chrystusowi. Ewangelizację – poprzez odpowiednie scenki, pantomimy, filmiki, piosenki - należy kierować już do najmłodszych dzieci.

Szczególną opieką Kościoła powinna być otoczona rodzina. Postulujemy organizowanie w parafiach, szczególnie przed chrztem, spotkań, pogłębiających odpowiedzialność rodziców za katolickie wychowanie ich potomstwa na wszystkich etapach życia. Uważamy, że należy promować nowy feminizm, o który zmagał się św. Jan Paweł II, budzić szacunek dla powołania i geniuszu kobiety, promować chrześcijański ideał ojca i matki.

Pragniemy, aby Msza Święta w naszych parafiach nie była godziną nudy, ale godziną spotkania z Bogiem. Homilie powinny być krótsze, dotyczyć życia codziennego, a nawet „spraw przyziemnych”, dotykać codzienności od strony duchowej, być świadectwem zaangażowanego kapłana. Deklarujemy chęć uczestnictwa w przygotowaniu Eucharystii, a zatem w zespołach liturgicznych i muzycznych, w scholach i grupach biblijnych.

Postulujemy podniesienie wieku osób, przystępujących do bierzmowania. Powinno ono mieć miejsce na przykład w II klasie szkoły średniej.

Oczekujemy, że rekolekcje szkolne częściej niż dotąd będą odbywać się w małych grupach; że znajdzie się w nich miejsce na świadectwo osób świeckich.

Marzymy o Kościele, w którym każdy jest wysłuchany, nikomu nie odmówi się pomocy czy przynajmniej rozmowy; o Kościele, w którym będziemy traktowani - zwłaszcza w sakramencie pokuty i pojednania - bardziej indywidualnie.

Chcemy podejmować się wolontariatu, na przykład służąc pomocą naszym koleżankom i kolegom przeżywającym osobiste dramaty i załamania, organizując – poprzez szkolne koła Caritas – koła korepetytorskie dla dzieci i młodzieży z problemami w nauce, szerząc mądry, ekologiczny styl życia.

Oczekujemy, że nasze parafie będą tworzyły strony internetowe bądź „zakładki” do swoich stron, którymi animatorami będą młodzi.

Prosimy naszych księży, aby plebanie przypominały raczej otwarte dworce niż zamknięte twierdze, a Księdza Biskupa, żeby zmiany księży wikariuszy nie odbywały się zbyt często.

Oczekujemy, że podczas lekcji religii więcej miejsca będzie poświęcać się innym religiom i wyznaniom; temu, co mamy wspólne, a także temu, co nas dzieli; nurtom współczesnego ateizmu, dialogowi z nimi i obronie naszej wiary.

Mamy nadzieję, że wyrażone w Przesłaniu marzenia i zobowiązania zostaną w naszym Kościele, w naszych wspólnotach parafialnych, ruchach i stowarzyszeniach usłyszane, przyjęte i wcielone w życie.

Dziękujemy Papieżowi Franciszkowi za jego ewangeliczny radykalizm, Biskupowi Piotrowi za zaproszenie do synodalnej rozmowy, a naszym rodzicom, księżom, siostram zakonnym i katechetom świeckim za wspólne wędrowanie i przeżywanie razem z nami przygody wiary.

Już za rok setki tysięcy młodych z całego globu będą gośćmi w Krakowie, w Polsce, także w naszych domach, na Światowych Dniach Młodzieży. Biskup Piotr powiedział nam, że przyjmując ich, będziemy „<ambasadorami> polskiego Kościoła. Ambasadorami Kościoła, który jest młody, spotyka się na niedzielnej Eucharystii, chodzi do spowiedzi, ma swoje piękne zwyczaje i potrafi je szanować [...], wie, że wiara powinna kształtować także nasze życie publiczne; nie wstydzi się jej, więcej, jest z niej dumny”. Tak, bądźmy „ambasadorami” polskiego Kościoła, naszego Kościoła Płockiego, mazowieckiej „małej ojczyzny”, naszej tradycji i kultury, naszych rodzin i szkół.